

Sygn. akt II K 632/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Oblńska

(...)

po rozpoznaniu dnia 10 kwietnia 2018 r. , 24 maja 2018 r. , 20 sierpnia 2018 r. , 08 października 2018 r., 07 stycznia 2019 r. i 18 lutego 2019 r. na rozprawie w L. sprawy :

K. O. , syna L. i A. z d. P. , urodzonego (...) w P.

oskarżonego o to, że :

w okresie 01 stycznia 2014 roku do 24 marca 2017 roku w miejscu zamieszkania w L. woj. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną A. O. w ten sposób , że wyzywał w/w pokrzywdzoną słowami wulgarnymi i obelżywymi , poniżał i zakłócał jej spokój awanturując się w dzień i w nocy oraz w dniu 29 marca 2017 roku złapał w/w z tyłu za kark i za ramię i chcąc ją wypchnąć z garażu kopiąc w okolice kości ogonowej , czym spowodował u niej obrażenia ciała w postaci stłuczenia prawej ręki z otarciem naskórka na palcach III i V , które to obrażenia wywołały naruszenie czynności narządu ciała i roztrój zdrowia w/w pokrzywdzonej na okres poniżej 7 dni

tj. o czyn z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

1. Oskarżonego K. O. w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego że w dniu 29 marca 2017 roku w L. woj. (...) złapał swoją żonę A. O. z tyłu za kark i za ramię i chcąc ją wypchnąć z garażu kopiąc w okolice kości ogonowej , czym spowodował u niej obrażenia ciała w postaci stłuczenia prawej ręki z otarciem naskórka na palcach III i V , które to obrażenia wywołały naruszenie czynności narządu ciała i roztrój zdrowia pokrzywdzonej A. O. na okres poniżej 7 dni to jest popełnienia czynu z art. 157 § 2 k.k. i za to na podstawie art. art. 157 § 2 k.k. skazuje go na karę grzywny 100 (sto) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) ;

2. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego K. O. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 632/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony K. O. w okresie objętym aktem oskarżenia pozostawał w związku małżeńskim z pokrzywdzoną A. O. . W okresie objętym aktem oskarżenia a więc w okresie od 01 stycznia 2014 roku do 24 marca 2017 roku oskarżony i pokrzywdzona wspólnie z córką P. O. lat 8 mieszkali w mieszkaniu w L. , woj. (...) przy ul. (...). Pomiędzy oskarżonym K. O. a pokrzywdzoną A. O. istnieje konflikt na tle finansowym i związany ze sposobem opieki nad córką P. O. , jak i z

faktem iż oskarżony K. O. nadużywa alkoholu . Ponadto zarówno oskarżony K. O. jak i pokrzywdzona A. O. oskarżają siebie o wzajemnie zdrady małżeńskiej .

W okresie objęty aktem oskarżenia a więc 01 stycznia 2014 roku do 24 marca 2017 roku dochodziło do wzajemnych kłótni , sprzeczek i awantur pomiędzy oskarżonym K. O. a pokrzywdzoną A. O. które były prowokowane przez obie strony . Do takich sprzeczek i kłótni dochodziło zazwyczaj z weekendy i podczas nich obie strony wzajemnie się obrażały i straszyły oraz wyzywały słowami wulgarnymi . Podczas tych awantur oskarżony K. O. nie stosował przemocy fizycznej wobec pokrzywdzonej A. O. . Po takich awanturach pokrzywdzona A. O. stosowała wobec oskarżonego K. O. „kary” i nie spała z nim 2-3 miesiące. Co sprawiało iż oskarżony K. O. podejrzewał ją o to że go zdradza z innymi mężczyznami , do czego jego żona się przyznała .

W okresie od 30 marca 2015 r. do 30 września 2015 r. oskarżony K. O. przebywał w szkole podoficerskiej i do domu przyjeżdżał tylko raz w miesiącu kiedy nie miał służby .

W dniu 19 czerwca 2016 r. doszło do kolejnej awantury pomiędzy oskarżonym K. O. a jego żona A. O. . Powodem tej awantury był fakt iż A. O. odkryła że oskarżony K. O. ją zdradza z inną kobietą . Podczas tej awantury doszło do szarpaniny między oskarżonym K. O. a pokrzywdzonym A. O. , gdy oskarżony K. O. chciał odzyskać swój telefon komórkowy , który zabrała mu żona a w którym były wiadomości smsy od jego kochanki . Podczas tej szarpaniny pokrzywdzona A. O. uderzyła w głowę K. O. i rzucała jego telefon na podłogę powodując jego zniszczenie . W dniu 13 sierpnia 2016 r. pokrzywdzona A. O. złożyła pozew o rozwód a następnie wyjechała z oskarżonym K. O. i ich córka P. na weekend nad morze. W dniu w dniu 27 stycznia 2017 r. gdy oskarżony K. O. rozmawiał obok garażu z kolegą K. B. podeszła do nich jego żona A. O., która podejrzewała ich że razem spożywają alkohol i zaczęła wyzywać go i K. B. słowami wulgarnymi oraz zamachnęła się na oskarżonego . Gdy oskarżony K. O. wrócił do domu jego żona A. O. w dalszym ciągu wyzywała go słowami wulgarnymi , następnie podarła mu koszulkę i podrapała mu paznokciami twarz (k. 193-195) .

W dniu 29 marca 2017 roku (a więc po okresie objętym zarzutem popełnienia czynu z art. 207 § 1 k.k.) doszło do kolejnej awantury pomiędzy oskarżonym K. O. i jego żoną A. O. . Powodem tej awantury był fakt iż oskarżony K. O. nie chciał oddać swojej żonie kół do jej samochodu znajdujących się w garażu przy ul. (...) , do którego tylko on miał klucze . Pokrzywdzona A. O. wobec faktu iż oskarżony K. O. odmówił jej wydania tych kół wezwała na interwencje patrol policji . Podczas rozmowy z interwenującymi policjantami oskarżony K. O. stwierdził iż odda swojej żonie A. O. te koła . Po zakończeniu tej interwencji policji oskarżony K. O. poszedł do garażu po te koła . Po chwili pokrzywdzona A. O. wraz z córką P. O. również poszły do tego garażu . Po wejściu do garażu pokrzywdzona A. O. zaczęła robić zdjęcia rzeczy znajdujących się w garażu między innymi swojemu rowerowi by oskarżony K. O. nie powiedział że jej rzeczy nie ma w garażu . Natomiast ich córka P. O. stała wtedy przed garażem . Oskarżony K. O. kazał swojej żonie A. O. wyjść z tego garażu , jednak ona tego nie zrobiła . W. oskarżony K. O. złapał pokrzywdzoną A. O. za kark i ramę i chciał wypchnąć ją z garażu . Gdy się pokrzywdzona A. O. nie chciała w dalszym ciągu wyjść , oskarżony K. O. zaczął ją szarpać rozrywając jej kurtkę , kopną ją w okolicę kości ogonowej i skaleczył jej rękę o drzwi garażu. P. O. widząc tą sytuację zaczęła płakać . W wyniku tego zdarzenia oskarżony K. O. spowodował u pokrzywdzonej A. O. obrażenia ciała w postaci stłuczenia prawej ręki z otarciem naskórka na palcach III i V , które to obrażenia wywołały naruszenie czynności narządu ciała i roztrój zdrowia w/w pokrzywdzonej na okres poniżej 7 dni (k. 64) .

K. O. ma ukończone 38 lata, jest żonaty , ma na utrzymaniu 1 dziecko , jest żołnierzem zawodowym i uzyskuje dochód w wysokości 3300 zł , był leczony odwykowo , nie był leczony psychiatrycznie, z informacji z Krajowego Rejestru Karnego (k. 260) wynika iż nie był on karany. Z opinii sądu psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 07 maja 2018 r. wynika iż nie rozpoznano u oskarżonego K. O. choroby psychicznej i upośledzenia umysłowego. Rozpoznano u oskarżonego K. O. szkodliwe używanie alkoholu , zaburzenia adaptacyjne w wywiadzie . Stan psychiczny badanego w odniesieniu do zarzutów o które jest oskarżony nie znosił ani nie ograniczał jego zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i zdolności pokierowania swoim postępowaniem. Poczytalność w czasie czynu i toku postępowania nie budzi żadnych wątpliwości . Badany może brać udział w postępowaniu karnym oraz jest zdolny na prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny (k. 174-177) .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : częściowo wyjaśnień oskarżonego K. O. (k. 95 , k. 168-171 i k. 199-200), zeznań świadków : P. O. (k. 86 i płyta CD k. 87), M. K. (k. 70-71 i k. 208), D. M. (k. 80-81 i k. 209), D. F. (k. 53-54 i k. 226), A. Ź. (k. 46-46 i k. 226), M. L. (k. 75-76 i k. 245-246), M. K. (k. 70-71 i k. 208), K. B. (k. 246), M. O. (k. 246-247), D. O. (k. 248), S. O. (1) (k. 248-249) i H. Ś. (k. 269) i dokumentów w postaci : notatki urzędowej (k. 9), niebieskiej karty (k. 10-14), zaświadczenia lekarskiego (k. 19), karty informacyjnej leczenia szpitalnego (k. 20), skierowania do poradni specjalistycznej (k. 21), notatki urzędowej (k. 25, k. 26, k. 27-28 , k. 29-30, k. 31), pisma KPP w L. (k. 32), sprawozdania (k. 37- 42), opinii biegłego (k. 64), płyty CD (k. 87), opinii biegłego psychologa (k. 99-102), karty karnej (k. 117), karty wyróżnień żołnierza (k. 119- 124), rozkazu dziennego (k. 126, k. 127), opinii służbowej (k. 128), opisu przebiegu służby (k. 130), karty karnej (k. 156), dokumentacji medycznej (k. 166), opinii sądowo- psychiatrycznej (k. 174-177), dokumentów przedłożonych przez obrońcę i oskarżonego (k. 185- 198, k. 214- 224), karty karnej (k. 213), kserokopii notatników służbowych (k. 255-259) i karty karnej (k. 260) oraz częściowo zeznań świadka A. O. (k. 2-3 , k. 18 i k. 200-202).

K. O. stanął pod zarzutem iż w okresie 01 stycznia 2014 roku do 24 marca 2017 roku w miejscu zamieszkania w L. woj. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną A. O. w ten sposób , że wyzywał w/w pokrzywdzoną słowami wulgarnymi i obelżywymi , poniżał i zakłócał jej spokój awanturując się w dzień i w nocy oraz w dniu 29 marca 2017 roku złapał w/w z tyłu za kark i za ramię i chcąc ją wypchnąć z garażu kopiąc w okolice kości ogonowej , czym spowodował u niej obrażenia ciała w postaci stłuczenia prawej ręki z otarciem naskórka na palcach III i V , które to obrażenia wywołały naruszenie czynności narządu ciała i roztrój zdrowia w/w pokrzywdzonej na okres poniżej 7 dni to jest popełnienia czynu z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. .

Oskarżony K. O. w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu . Oskarżony K. O. wyjaśnił iż od roku 2013 r. zaczął się kryzys w jego małżeństwie . Jego żona A. O. zaczęła się go czepiać i prowokować do awantur . Awantury między nimi wybuchały z błahych powodów np. że nie posprzątał mieszkania oraz w związku z tym że żona nie chciała by opiekował się ich córką P. . Podczas tych awantur to jego żona A. O. wyzywała go słowami wulgarnymi i obrażała . Po takich awanturach stosowała wobec niego „kary” i nie spała z nim 2-3 miesiące . W roku 2014 r. zorientował się że żona ma kochankę i to było również powodem nieporozumień między nimi . W okresie od 30 marca 2015 r. do 30 września 2015 r. przebywał w szkole podoficerskiej i do domu przyjeżdżał tylko raz w miesiącu kiedy nie miał służby . W czerwcu 2016 r. miała miejsce awantura podczas której jego żona zniszczyła jego telefon rzucając go o podłogę oraz biła go po głowie. W dniu 10 sierpnia 2016 r. razem z żoną był na pogrzebie swojej matki , gdzie A. O. „udawała kochającą żonę” . Natomiast 13 sierpnia 2016 r. jego żona A. O. złożyła pozew o rozwód a następnie pojechała z nim i córką na weekend nad morze. Z dalszych wyjaśnień oskarżonego K. O. wynika iż w dniu 27 stycznia 2017 r. gdy rozmawiał obok garażu z kolegą K. B. podeszła do nich jego żona A. O. i zaczęła wyzywać go i K. B. słowami wulgarnymi . Gdy wrócił do domu jego żona A. O. w dalszym ciągu wyzywała go słowami wulgarnymi , następnie podarła mu koszulkę i podrapała mu paznokciami twarz . Opisując zdarzenie z dnia 29 marca 2017 r. oskarżony K. O. wskazał iż tego dnia gdy wrócił z pracy jego żona zażądała by dał koła do jej samochodu znajdujące się w garażu . Gdy odmówił twierdząc iż teraz jest zajęty i zrobi to później żona zadzwoniła na policję . Po przyjeździe patrolu policji zgodził się dać żonie te koła , dlatego po zakończeniu interwencji poszedł do garażu i wystawił te koła przed garaż . Po pewnym czasie do garażu przyszła jego żona A. O. wraz z córką P. i zaczęła go wyzywać słowami wulgarnymi wpadając w furję . Żona zaczęła robić zdjęcia garażu . Następnie chciała wejść do garażu a on jej nie chciał wpuścić , a ona zaczęła się na niego pchać i krzyczeć . Córka zaczęła płakać , a żona ponownie zadzwoniła na policję . Ponadto oskarżony K. O. opisał jak wyglądała ich opieka nad córką P. O. oraz ich wzajemne rozliczenia finansowe związane z zakupem samochodów (k. 95 , k. 168-171 i k. 199-200) .

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego K. O. w części w której stwierdził iż nie stosował w okresie objętym aktem oskarżenia to jest od 01 stycznia 2014 roku do 24 marca 2017 roku przemocy fizycznej wobec swojej żony A. O. oraz że podczas awantur jego żona A. O. wyzywała go słowami wulgarnymi . Na wiarę zasługuje również ta część wyjaśnień oskarżonego K. O. w której opisał powody jego konfliktu z żoną oraz stwierdził iż podczas awantury w czerwcu 2016 r. jego żona zniszczyła mu telefon i uderzyła w głowę , zaś podczas awantury w dniu 27 stycznia 2017 r. podrapała go po twarzy . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego K. O. są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego

w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : P. O. (k. 86 i płyta CD k. 87), M. K. (k. 70-71 i k. 208), D. F. (k. 53-54 i k. 226), K. B. (k. 246), M. O. (k. 246-247), D. O. (k. 248) i S. O. (1) (k. 248-249) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę . Należy zauważyć iż z zeznań tych świadków wynika iż awantury między oskarżonym a pokrzywdzoną miały charakter wzajemny .

Sąd nie dał natomiast wiary wyjaśnieniom oskarżonego K. O. w części której stwierdził iż podczas tych awantur on był spokojny i nie wyzywał żony słowami wulgarnymi oraz że podczas zdarzenia z dnia 29 marca 2017 r. nie spowodował u swojej żony A. O. obrażeń ciała . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego K. O. są nie niejasne , nielogiczne , wewnętrznie sprzeczne i nakierowane na uniknięcie odpowiedzialności i pomniejszenie swojej winy. Przedstawiona przez oskarżonego K. O. wersja wydarzeń stanowi przyjętą przez oskarżonego linię obrony , która nie znalazła jednak potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Należy zauważyć iż z zeznań świadków A. O. (k. 2-3 , k. 18 i k. 200-202), P. O. (k. 86 i płyta CD k. 87), M. K. (k. 70-71 i k. 208) i D. M. (k. 80-81 i k. 209) wynika iż oskarżony K. O. wyzywał swoją żonę A. O. słowami wulgarnymi . Ponadto z zeznań świadków A. O. (k. 2-3 , k. 18 i k. 200-202), P. O. (k. 86 i płyta CD k. 87) i A. Ż. (k. 46-46 i k. 226) wynika jaki był przebieg zdarzenia z dnia 29 marca 2017 r. kiedy A. O. na skutek działania oskarżonego K. O. doznała obrażeń ciała . Fakt ten potwierdzają również dowody w postaci zaświadczenia lekarskiego (k. 19) , karta informacyjna leczenia szpitalnego (k. 20) , skierowanie do poradni specjalistycznej (k. 21) i opinia pisemna biegłego lekarza specjalisty z zakresu chirurgii J. R. z dnia 17 maja 2017 r. Z opinii tej wynika iż w wyniku zdarzenia z dnia 29 marca 2017 r. pokrzywdzona A. O. doznała obrażeń ciała w postaci stłuczenia prawej ręki z otarciem naskórka na palcach III i V , które to obrażenia wywołały naruszenie czynności narządu ciała i roztrój zdrowia pokrzywdzonej A. O. . Uraz ten spowodował rozstrój zdrowia trwający krócej od 7 dni (art. 157 § 2 k.k.) . Nie spowodował ciężkiego uszczerbku na zdrowiu (jak w art. 156 k.k.) i nie stanowi zagrożenia dla życia pokrzywdzonej . Przyczyna doznanych obrażeń mogło być zdarzenia opisane w zeznaniach pokrzywdzonej , popychanie i szamotanina w czasie której opiniowana „zapierała się” o ściany ? , przedmioty garażu ? – co spowodowało opisane powyżej uszkodzenia ciała (k. 64) .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego K. O. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków : P. O., M. K. , D. M., D. F. , A. Ż., M. L., K. B., M. O., D. O., S. O. (1) i H. Ś. jako jasnym dokładnym , spójnym i logicznym.

Z zeznań świadka P. O. – córki pokrzywdzonej i oskarżonego wynika iż jak mama chciał wziąć rower to tata ją pobił . Mama z tatą się kłóca . Po tych kłótniach tata płakał i się złościł . Tata wcześniej pił alkohol i został zabrany przez karetkę . Teraz już nie pije (k. 86 i płyta CD k. 87) . Należy wskazać iż opinii pisemnej biegłej psycholog K. P. z dnia 29 czerwca 2017 r. uczestniczącej w przesłuchaniu małoletniego świadka P. O. w postępowaniu przygotowawczym w trybie art. 185a k.p.k. w dniu 28 czerwca 2017 r. wynika iż rozwój intelektualny P. O. w ocenie orientacyjnej jest prawidłowy , mieści się w granicach normy dla wieku , zdolność spostrzegania , zapamiętywania i odtwarzania nie budzi zastrzeżeń . P. O. nie ujawnia tendencji do fantazjowania i konfabulacji . Nie ma danych by osoby trzecie miały wpływ na treść zeznań złożonych przez P. O. . Złożone przez Partycje O. zeznania w ocenie psychologicznej mogą stanowić wartościowy materiał dowodowy (k. 99-102) .

Z zeznań świadka M. K. – koleżanki pokrzywdzonej A. O. wynika jaki przebieg miała awantura między oskarżonym K. O. i pokrzywdzoną A. O. podczas której oskarżony chciał zabrać pokrzywdzonej swój telefon komórkowy i co było jej powodem. Ponadto z zeznań tego świadka wynika iż podczas jej obecności w mieszkaniu w L. przy ul. (...) oskarżony K. O. po przyjściu z pracy wyzywał pokrzywdzoną A. O. słowami wulgarnymi . Oskarżony uspokajał się dopiero wtedy gdy zorientował się że świadek też jest w mieszkaniu . Ponadto z zeznań świadka M. K. wynika co pokrzywdzona A. O. opowiadała jej na temat zachowania jej męża oskarżonego K. O. (k. 70-71 i k. 208) .

Z zeznań świadka D. M. – siostry ciotecznej pokrzywdzonej A. O. wynika co A. O. opowiadała jej na temat zachowania oskarżonego K. O. wobec jej oraz na temat przebiegu zdarzenia z dnia 29 marca 2017 r. . Świadek D. M. wskazała iż w okresie objętym aktem oskarżenia nie była bezpośrednim świadkiem awantur między oskarżonym K. O. a pokrzywdzoną A. O. (k. 80-81 i k. 209) .

Z zeznań świadka D. F. – wychowawczyni klasy do której uczęszczała P. O. wynika co P. O. mówiła na temat zachowania swoich rodziców. Z zeznań tego świadka wynika iż P. O. skarżyła jej się że jej rodzice się kłócą a jej tata nadużywa alkoholu (k. 53-54 i k. 226).

Z zeznań świadka A. Ź. wynika jaki był przebieg zdarzenia z dnia 29 marca 2017 r. . Z zeznań tego świadka wynika iż gdy był na balkonie swojego mieszkania usłyszał dochodzący z okolic garaży mieszczących się w bloku przy ul. (...) w L. krzyk i płacz dziecka . Dziewczynka ta krzyczała „tato przestań” . On zainteresował się co się dzieje , wtedy oskarżony K. O. poinformował go że jest w trakcie rozwodu ze swoją żoną . Ponadto świadek słyszał jak pokrzywdzona A. O. dzwoniła na policje (k. 46-46 i k. 226).

Z zeznań świadka M. L. sąsiadki oskarżonego K. O. i pokrzywdzonej A. O. wynika iż nie była świadkiem psychicznego i fizycznego znęcania się oskarżonego nad pokrzywdzoną . Kilka razy opiekował się ich córką P. O. oraz widziała iż do mieszkania oskarżonego i pokrzywdzonej przyjeżdżała na interwencje policja (k. 75-76 i k. 245-246).

Z zeznań świadka K. B. – kolegi oskarżonego K. O. wynika iż w styczniu 2017 r. gdy stał pod garażem z oskarżonym K. O. podeszła do nich pokrzywdzona A. O. , która zamachnęła się na oskarżonego K. O. i zaczęła ich oby wyzywać słowami wulgarnymi . Następnego dnia w pracy zobaczył że K. O. ma na twarzy obrażenia a ten powiedział mu że „dostał od żony za niewinność” (k. 246).

Z zeznań świadka M. O. – bratowej oskarżonego K. O. wynika jak często oskarżony K. O. przyjeżdżał w okresie objętym aktem oskarżenia do swojego ojca do P. . Z zeznań tego świadka wynika iż K. O. skarżył się że jego żona A. O. zdradza go , prowokuje awantury , podarła mu koszulkę i podrapała po twarzy . Ponadto świadek M. O. stwierdziła iż od oskarżonego K. O. wie że on nigdy nie uderzył swojej żony A. O. (k. 246-247).

Z zeznań świadka D. O. bratanka oskarżonego K. O. wynika iż gdy oskarżony z żoną przebywali u jego rodziców w P. nie był świadkiem żadnych kłótni między nimi. Jednak oskarżony K. O. skarżył się mu że jego żona A. O. uderzyła go w twarz . Ponadto z zeznań świadka D. O. wynika iż gdy raz w roku 2016 przyjechał razem z oskarżonym do jego mieszkania w L. to widział że pokrzywdzona A. O. spakowała rzeczy oskarżonego (k. 248).

Z zeznań świadka S. O. (1) – brata oskarżonego K. O. wynika jak często oskarżony K. O. przyjeżdżał w okresie objętym aktem oskarżenia do niego i swojego ojca do P. . Z zeznań świadka S. O. (2) wynika iż jego brat oskarżony K. O. skarżył się że jego żona A. O. zdradza go , prowokuje awantury i go bije . Ponadto świadek S. O. (1) wskazał iż widział jak w P. pokrzywdzona A. O. bez żadnego powodu uderzyła oskarżonego K. O. w twarz (k. 248-249).

Natomiast z zeznań świadka H. Ś. – sąsiada oskarżonego K. O. i pokrzywdzonej A. O. wynika iż w okresie objętym aktem oskarżenia nie był świadkiem niewłaściwego zachowania oskarżonego K. O. wobec pokrzywdzonej A. O.. Nie widział również oskarżonego K. O. pod wpływem alkoholu (k. 269).

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Natomiast świadek A. O. pokrzywdzona w niniejszej sprawie zeznała w iż w okresie objętym zarzutem aktu oskarżenia to jest od 01 stycznia 2014 roku do 24 marca 2017 roku jej mąż K. O. nadużywał alkoholu i praktycznie co tydzień weekend dochodziło do awantur wywoływanych przez męża . Podczas tych awantur jej mąż K. O. wyzywał ją słowami wulgarnymi a ona starała się go uspokoić . Z zeznań świadka A. O. wynika iż podczas tych awantur oskarżony K. O. nigdy nie stosował wobec niej przemocy fizycznej . Powodem tych awantur był konflikty związane ze sposobem opieki nad córką P. O. i fakt iż oskarżony K. O. oskarżał ją o to że go zdradza . Opisuując awanturę z dnia 19 czerwca 2016 r. świadek A. O. wskazała iż tego dnia dowiedziała się że jej mąż K. O. ją zdradza z inną kobietą . Doszło do szarpaniny podczas której oskarżony K. O. próbował jej zabrać swój telefon komórkowy w którym były smsy od jego kochanki , a ona ten telefon zniszczyła rzucając nim o podłogę . Świadek A. O. zaprzeczyła by podczas tej awantury uderzyła

oskarżonego K. O. . Opisuując wydarzenia z dnia 29 marca 2017 r. świadek A. O. wskazała iż poprosiła męża żeby dał jej koła znajdujące się w garażu on odmówił mówiąc żeby sobie kupiła nowe koła . Wcześniej mąż zabrał jej klucze od garażu . Dlatego wezwała policję . Podczas interwencji policji mąż udawał że sprząta swój pokój. Podczas rozmowy z interwenującymi policjantami mąż powiedział że odda jej te koła . Z dalszych zeznań świadka A. O. wynika iż mąż poszedł do garażu a ona po chwili ubrała córkę i też poszła do garażu . Zaczęła robić zdjęcia rzeczy znajdujących się w garażu między innymi swojemu rowerowi by mąż nie powiedział że go tam nie ma . Córka stała wtedy przed garażem . W. mąż złapał ją za kark i ramę i chciał wypchnąć z garażu . Gdy się zapałała to kopna ją w okolicę kości ogonowej rozerwał jej kurtkę i skaleczył jej rękę o drzwi garażu (k. 2-3 , k. 18 i k. 200-202) .

Zeznania świadka A. O. pokrzywdzonej w niniejszej sprawie zasługują na wiarę w części w której opisała przebieg zdarzenia z dnia 29 marca 2017 r. . Na wiarę zasługują również ta część zeznań świadka A. O. z której wynika iż podczas awantur w okresie objętym aktem oskarżenia to jest 01 stycznia 2014 roku do 24 marca 2017 roku jej mąż K. O. nie stosował wobec niej przemoc fizycznej . Sąd dał również wiarę tej części wyjaśnień świadka A. O. w której stwierdził iż oskarżony K. O. nadużywał alkoholu oraz opisała powody jej konfliktu z oskarżonym . W tym zakresie zeznania świadka A. O. są jasne , dokładne , spójne , logiczne i korespondują z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków: P. O. (k. 86 i płyta CD k. 87) , M. K. (k. 70-71 i k. 208) , D. M. (k. 80-81 i k. 209) , D. F. (k. 53-54 i k. 226) i A. Ż. (k. 46-46 i k. 226) oraz dowodów w postaci : zaświadczenia lekarskiego (k. 19) , karty informacyjnej leczenia szpitalnego (k. 20) i skierowania do poradni specjalistycznej (k. 21) . Fakt ten potwierdza również opinia pisemna biegłego lekarza specjalisty z zakresu chirurgii J. R. z dnia 17 maja 2017 r. .

Nie zasługuje na wiarę natomiast pozostała część zeznań świadka A. O. zwłaszcza w zakresie jakim opisała ona iż to wyłącznie jej mąż oskarżony K. O. wywoływał awantury domowe a ona podczas tych awantur nie wyzywała go słowami wulgarnymi ani nie stosowała wobec niego przemocy fizycznej . Należy wskazać iż z zeznań świadków P. O. (k. 86 i płyta CD k. 87) , D. F. (k. 53-54 i k. 226) , K. B. (k. 246) , M. O. (k. 246-247) , D. O. (k. 248) i S. O. (1) (k. 248-249) wynika iż awantury między nią i oskarżonym K. O. miały charakter wzajemny i podczas tych awantur również pokrzywdzona A. O. wyzywała oskarżonego K. O. słowami wulgarnymi oraz to ona stosowała wobec oskarżonego K. O. przemoc fizyczną . Fakty te potwierdzają wyjaśnienia oskarżonego K. O. (k. 95 , k. 168-171 i k. 199-200) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość zeznań świadka A. O. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał pełną wiarę opinii pisemnej biegłego specjalisty z zakresu chirurgii J. R. z dnia 17 maja 2017 r. (k. 64) jak jako jasnej , dokładnej i fachowej . Z opinii tej wynika iż w wyniku zdarzenia z dnia 29 marca 2017 r. pokrzywdzona A. O. doznała obrażeń ciała w postaci stłuczenia prawej ręki z otarciem naskórka na palcach III i V , które to obrażenia wywołały naruszenie czynności narządu ciała i roztrój zdrowia pokrzywdzonej A. O. . Uraz ten spowodował roztrój zdrowia trwający krócej od 7 dni (art. 157 § 2 k.k.) . Nie spowodował ciężkiego uszczerbku na zdrowiu (jak w art. 156 k.k.) i nie stanowi zagrożenia dla życia pokrzywdzonej . Przyczyna doznanych obrażeń mogło być zdarzenia opisane w zeznaniach pokrzywdzonej , popychanie i szamotanina w czasie której opiniowana „zapierała się” o ściany ? , przedmioty garażu ? – co spowodowało opisane powyżej uszkodzenia ciała (k. 64) .

Jeżeli chodzi o opinie pisemną biegłej psycholog K. P. z dnia 29 czerwca 2017 r. (k. 99-102) uczestniczącej w przesłuchaniu małoletniego świadka P. O. w postępowaniu przygotowawczym w trybie art. 185a k.p.k. w dniu 28 czerwca 2017 r. to zasługuje ona na wiarę jako jasna , rzetelna i fachowa . Opinia ta nie była podważana przez strony postępowania . Z opinii tej wynika iż rozwój intelektualny P. O. w ocenie orientacyjnej jest prawidłowy , mieści się w granicach normy dla wieku , zdolność spostrzegania , zapamiętywania i odtwarzania nie budzi zastrzeżeń . P. O. nie ujawnia tendencji do fantazjowania i konfabulacji . Nie ma danych by osoby trzecie miały wpływ na treść zeznań złożonych przez P. O. . Złożone przez Partycje O. zeznania w ocenie psychologicznej mogą stanowić wartościowy materiał dowodowy .

Sąd dał pełną wiarę opinii sądowo psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu w dniu 07 maja 2018 r. (k. 174-177) jako jasnej , dokładnej i fachowej . Z opinii tej wynika iż nie rozpoznano u oskarżonego K.

O. choroby psychicznej i upośledzenia umysłowego. Rozpoznano u oskarżonego K. O. szkodliwe używanie alkoholu , zaburzenia adaptacyjne w wywiadzie . Stan psychiczny badanego w odniesieniu do zarzutów o które jest oskarżony nie znosił ani nie ograniczał jego zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i zdolności pokierowania swoim postępowaniem. Poczytalność w czasie czynu i toku postępowania nie budzi żadnych wątpliwości . Badany może brać udział w postępowaniu karnym oraz jest zdolny na prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny .

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia . Autentyczność i wiarygodność tych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony K. O. w ramach zarzucanego mu czynu został uznany za winnego tego że w dniu 29 marca 2017 roku w L. woj. (...) złapał swoją żonę A. O. z tyłu za kark i za ramię i chcąc ją wypchnąć z garażu kopiąc w okolice kości ogonowej , czym spowodował u niej obrażenia ciała w postaci stłuczenia prawej ręki z otarciem naskórka na palcach III i V , które to obrażenia wywołały naruszenie czynności narządu ciała i roztrój zdrowia pokrzywdzonej A. O. na okres poniżej 7 dni to jest popełnienia czynu z art. 157 § 2 k.k..

Przepis art. 207 § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto, znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny. Przepis ten, określone w art. 207 § 1 k.k., jest przestępstwem formalnym z działania lub zaniechania. Dla jego bytu nie jest wymagane spowodowanie jakichkolwiek skutków. W przypadku znęcania się, które pociągnęłoby za sobą skutki na przykład w postaci uszkodzenia ciała lub spowodowania rozstroju zdrowia, wchodzić w grę będzie kwalifikacja kumulatywna z odpowiednim przepisem określającym przestępstwo skutkowe (np. z art. 156 k.k. , 157 k.k.). Przepis ten jest przestępstwem indywidualnym w tej części, w której ofiarą jest osoba najbliższa lub osoba pozostająca ze sprawcą w stosunku zależności. Znęcanie się może przybrać formę znęcania się fizycznego lub psychicznego. W pierwszym przypadku zachowanie sprawcy będzie polegało na zadawaniu cierpień fizycznych, jak na przykład bicie, duszenie czy inne zadawanie bólu, a także przez głodzenie czy oziębienie ciała ofiary. Znęcanie psychiczne polegać będzie na dręczeniu psychicznym poprzez na przykład lżenie, wyszydzanie, straszenie lub zadawanie cierpień osobie, o której w tym przepisie mowa.

Od strony przedmiotowej pojęcie „znęcania” oznacza zazwyczaj systematycznie powtarzające się zachowanie złożone z jedno lub wielorodzajowych pojedynczych czynności naruszających różne dobra, na przykład nietykalność ciała, godność osobistą. O uznaniu za „znęcanie się” zachowania sprawiającego ból fizyczny lub cierpienia psychiczne ofiary powinna decydować ocena obiektywna, a nie subiektywne odczucie pokrzywdzonego. Za „znęcanie się” nie można jednak uznać zachowania się sprawcy, które nie powoduje u ofiary poważnego bólu fizycznego lub cierpienia moralnego, ani sytuacji, gdy między osobą oskarżoną a pokrzywdzoną dochodzi do wzajemnego „znęcania się”.

Na wstępie należy wskazać iż czyn z art. 157 § 2 k.k. nie został objęty okresem w jakim oskarżony K. O. miał znęcać się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną Anetą O. . Prokurator wskazał bowiem iż do czynu z art. 207 § 1 k.k. miało dochodzić w okresie od 01 stycznia 2014 roku do 24 marca 2017 roku. Natomiast czyn z art. 157 § 2 k.k. miał zostać popełniony przez oskarżonego K. O. w dniu 29 marca 2017 r. . Ponadto z opisu zarzutu aktu oskarżenia wynika wprost iż w okresie od 01 stycznia 2014 roku do 24 marca 2017 roku oskarżony K. O. miał znęcać się nad swoją żoną A. O. tylko psychicznie .

W powyższej sprawie oskarżony K. O. nie wypełnił znamion przestępstwa opisanego w art. 207 § 1 k.k.. Pojęcie „znęcanie się” na gruncie art. 207 k.k. zawiera w sobie istnienie przewagi sprawcy nad osobą pokrzywdzoną, której nie może się ona przeciwstawić lub może to uczynić w niewielkim stopniu (tak wyrok Sądu Najwyższego z 9 czerwca 1990 r. , V KRN 96/90, (...) 1993, nr 1-2, s. 56). W powyższej sprawie oskarżony K. O. niewątpliwie nie dysponował przewagą fizyczną nad pokrzywdzoną A. O. . Należy wskazać iż zeznań świadka A. O. wynika wprost iż w okresie od 01 stycznia 2014 roku do 24 marca 2017 roku oskarżony K. O. oskarżony K. O. nie stosował wobec niej przemocy fizycznej (k. 2-3 , k. 18 i k. 200-202). Natomiast z wyjaśnień oskarżonego K. O. (k. 95 , k. 168-171 i k. 199-200) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz zeznań świadków K. B. (k. 246) , M. O. (k. 246-247) i S. O. (1) (k. 248-249) wynika iż w okresie od 01 stycznia 2014 roku do 24 marca 2017 roku to pokrzywdzona A. O. stosowała przemoc wobec oskarżonego K. O. oraz spowodowała u niego obrażenia ciała . Fakt ten potwierdza dokumentacja zdjęciowa (k. 193-195) . Przystępstwo znęcania się zostało w kodeksie skonstruowane jako zachowanie z reguły wielodziałaniowe. Pojęcie znęcania się w podstawowej postaci, ze swej istoty zakłada powtarzanie przez sprawcę w pewnym przedziale czasu zachowań skierowanych wobec pokrzywdzonego. Zatem, poza szczególnymi przypadkami, dopiero pewna suma tych zachowań decyduje o wyczerpaniu znamion przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. (tak postanowienie Sądu Najwyższego z 11.12. 2003 r. , IV KK 49/03LEX nr 108048) . W powyższej sprawie istnieje konflikt pomiędzy pokrzywdzoną A. O. a oskarżonym K. O. na tle finansowym i związany ze sposobem opieki nad córką P. O. , jak i z faktem iż oskarżony K. O. miał nadużywać alkoholu . Ponadto zarówno oskarżony K. O. jak i pokrzywdzona A. O. oskarżają siebie o wzajemnie zdrady małżeńskiej . Ponadto z zeznań świadków P. O. (k. 86 i płyta CD k. 87) , K. B. (k. 246) , M. O. (k. 246- 247) i S. O. (1) (k. 248-249) wynika iż awantury i kłótnie między oskarżonym K. O. i pokrzywdzoną A. O. był prowokowane i wywoływane zarówno przez oskarżonego jak i pokrzywdzoną i podczas tych awantur i kłótni wzajemnie wyzywali się słowami wulgarnymi i obraźliwymi . Podnieść należy iż przestępstwo określone w art. 207 § 1 k.k. może być popełnione umyślnie i to wyłącznie z zamiarem bezpośrednim. Przesądza o tym znamię intencjonalne „znęca się”, charakteryzujące szczególne nastawienie sprawcy. Pojęcie „znęcanie się” na gruncie art. 207 k.k. zawiera w sobie istnienie przewagi sprawcy nad osobą pokrzywdzoną, której nie może się ona przeciwstawić lub może to uczynić w niewielkim stopniu. Nie jest zatem możliwe wzajemne znęcanie się nad sobą małżonków w tym samym czasie. Istota przestępstwa znęcania się polega na jakościowo innym zachowaniu się sprawcy, aniżeli na zwyczajnym znieważeniu lub naruszeniu nietykalności cielesnej osoby pokrzywdzonej. O uznaniu za „znęcanie się” zachowania sprawiącego cierpienie psychiczne ofiary powinna decydować ocena obiektywna, a nie subiektywne odczucie pokrzywdzonego. Za znęcanie się nie można uznać zachowania sprawcy, które nie powoduje u ofiary poważnego cierpienia moralnego ani w sytuacji, gdy między osobą oskarżoną a pokrzywdzoną dochodzi do wzajemnego „znęcania się”. (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2003 r. IV KKN 312/99) . Dodatkowo należy wskazać iż czyn kwalifikowany z art. 207 § 1 k.k. jest przestępstwem umyślnym i może być dokonany tylko z zamiarem bezpośrednim. Nie jest zatem możliwe wzajemne znęcanie się małżonków. Natomiast zachowanie się ich może wyczerpywać jednostkowo znamiona przestępstw znieważania bądź naruszania nietykalności fizycznej (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13.09.2005 r. , sygn. akt. WA 24/05 OSNwSK 2005/1/1655) .

W powyższej sprawie na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego nie można stwierdzić iż zachowanie oskarżonego K. O. realizowało znamiona zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu z art. 207 § 1 k.k. . Dlatego Sąd rozstrzygnął wszelkie zachodzące wątpliwości w tej sprawie na podstawie art. 5 § 2 k.p.k. na korzyść oskarżonego K. O. i uniewinnił go od popełnienia czynu z art. 207 § 1 k.k. .

Natomiast przepis art. 157 § 2 k.k. stanowi , iż karze podlega kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni . W treści art. 157 § 1-3 k.k. określone zostały typy spowodowania naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia, innego niż określony w art. 156 § 1 k.k. . Kodeks dzieli te „inne” naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia na dwie kategorie, przyjmując za kryterium podziału okres trwania naruszenia narządu ciała lub rozstroju zdrowia „dłużej niż 7 dni” i „nie dłużej niż 7 dni”. Można więc na tej podstawie wyróżnić, obok ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, o którym jest mowa w art. 156 k.k. , średni uszczerbek na zdrowiu, trwający dłużej niż 7 dni (art. 157 § 1 k.k.) oraz lekki uszczerbek na zdrowiu, trwający nie dłużej niż 7 dni. Podział uszczerbków na zdrowiu w art. 157 na średnie i lekkie odgrywa rolę przy kwalifikacji typów popełnionych umyślnie. W przypadku nieumyślnego spowodowania uszczerbku na zdrowiu sprawca realizuje znamiona typu z art.

157 § 3 k.k. bez względu na to, czy uszczerbek ten miał charakter średni lub lekki. Podział ten odgrywać będzie rolę także w przypadku nieumyślnego spowodowania uszczerbku, przy określeniu trybu ścigania. Przedmiot ochrony w przypadku przestępstw określonych w art. 157 § 1-3 k.k. jest zdrowie. Przesłpstwa określone w art. 157 § 1-3 k.k., popełnione w formie działania, mają charakter powszechny, tzn. mogą być popełnione przez każdego. Z uwagi na to, że są to przestępstwa skutkowe, w formie zaniechania mają charakter indywidualny - mogą być popełnione tylko przez osobę, na której ciążył prawny, szczególny obowiązek zapobiegnięcia nastąpienia uszczerbku na zdrowiu. Skutek określony w art. 157 § 2 k.k. oddziela od skutku charakteryzującego typ czynu zabronionego opisanego w art. 157 § 1 k.k. okres trwania naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia nie dłużej niż 7 dni. Dla określenia tego skutku istotna jest też granica „minimalna”, odróżniająca to przestępstwo od naruszenia nietykalności cielesnej określonego w art. 217 § 1 k.k. Przepis art. 157 § 2 k.k. wymaga naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia. Pozostawienie na ciele nieznacznych śladów, będących wynikiem na przykład uderzenia, nie będzie spełniało warunków koniecznych do stwierdzenia skutku, o którym jest mowa w tym przepisie (pro wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 października 1973 r. Rw 872/73, OSNKW 1973, nr 12, poz. 173). Przesłpstwo określone w art. 157 § 2 k.k. może być popełnione umyślnie zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i z zamiarem wynikowym.

W powyższej sprawie w ramach czynu zarzucanego oskarżonemu niewątpliwym jest iż swoim zachowaniem oskarżony K. O. wypełnił tylko wszystkie znamiona czynu z art. 157 § 2 k.k. opisanego w pkt. 1 wyroku. Niewątpliwym jest iż że w dniu 29 marca 2017 roku w L. woj. (...) w mieszkaniu przy ul. (...) doszło do kolejnej awantury pomiędzy oskarżonym K. O. a jego żoną A. O., której powodem był fakt iż oskarżony K. O. nie chciał oddać swojej żonie kół do jej samochodu znajdujących się w garażu przy ul. (...). Po zakończeniu interwencji policji, która została wezwana przez pokrzywdzoną A. O. oskarżony K. O. poszedł do garażu. Po chwili pokrzywdzona A. O. wraz z córką P. O. również poszły do tego garażu. Po wejściu do garażu pokrzywdzona A. O. zaczęła robić zdjęcia rzeczy znajdujących się w garażu między innymi swojemu rowerowi by oskarżony K. O. nie powiedział że jej rzeczy nie ma w garażu. Oskarżony K. O. kazał swojej żonie A. O. wyjść z tego garażu, jednak ona tego nie zrobiła. W. oskarżony K. O. złapał pokrzywdzoną A. O. za kark i ramę i chciał wypchnąć ją z garażu. Gdy się pokrzywdzona A. O. nie chciała w dalszym ciągu wyjść, oskarżony K. O. zaczął ją szarpać rozrywając jej kurtkę, kopną ją w okolicę kości ogonowej i skaleczył jej rękę o drzwi garażu. P. O. widząc tą sytuację zaczęła płakać. W wyniku tego zdarzenia oskarżony K. O. spowodował u pokrzywdzonej A. O. obrażenia ciała w postaci stłuczenia prawej ręki z otarciem naskórka na palcach III i V, które to obrażenia wywołały naruszenie czynności narządu ciała i roztrój zdrowia w/w pokrzywdzonej na okres poniżej 7 dni (k. 64). Fakt ten wynika wprost z zeznań świadków: A. O. k. 2-3, k. 18 i k. 200-202), P. O. (k. 86 i płyta CD k. 87), M. K. (k. 70-71 i k. 208), D. M. (k. 80-81 i k. 209) i A. Ź. (k. 46-46 i k. 226) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dokumentów w postaci: zaświadczenia lekarskiego (k. 19), karty informacyjnej leczenia szpitalnego (k. 20) i skierowania do poradni specjalistycznej (k. 21). Fakt ten potwierdza również opinia pisemna biegłego lekarza specjalisty z zakresu chirurgii J. R. z dnia 17 maja 2017 r.. Z opinii tej wynika iż w wyniku zdarzenia z dnia 29 marca 2017 r. pokrzywdzona A. O. doznała obrażeń ciała w postaci stłuczenia prawej ręki z otarciem naskórka na palcach III i V, które to obrażenia wywołały naruszenie czynności narządu ciała i roztrój zdrowia pokrzywdzonej A. O.. Uraz ten spowodował roztrój zdrowia trwający krócej od 7 dni (art. 157 § 2 k.k.). Nie spowodował ciężkiego uszczerbku na zdrowiu (jak w art. 156 k.k.) i nie stanowi zagrożenia dla życia pokrzywdzonej. Przyczyna doznanych obrażeń mogło być zdarzenia opisane w zeznaniach pokrzywdzonej, popychanie i szamotanina w czasie której opiniowana „zapierała się” o ściany?, przedmioty garażu? – co spowodowało opisane powyżej uszkodzenia ciała (k. 64). Należy wskazać iż w swoich wyjaśnieniach oskarżony K. O. przyznał iż wypchnął swoją żonę A. O. z garażu (k. 95, k. 168-171 i k. 199-200).

Tym samym okoliczności sprawy i wina oskarżonego K. O. odnośnie popełnienia przez niego czynu z art. 157 § 2 k.k. opisanego w pkt. 1 wyroku nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu K. O. karę za czyn opisany w pkt. 1 wyroku stanowiący przestępstwo z art. 157 § 2 k.k. Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra jakim jest zdrowie ludzkie .

Jako okoliczność łagodząca Sąd przyjął fakt iż oskarżony K. O. nie był dotychczas karany (k. 260) .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu K. O. za czyn z art. 157 § 2 k.k. opisany w pkt. 1 wyroku karę grzywny 100 (sto) stawek dziennych, określając wysokość stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych . Kara ta spełnia bowiem wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Orzeczona wobec oskarżonego K. O. kara grzywny spełnia wobec oskarżonego również funkcję represyjną .

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego K. O. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę jego obecne dochody .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.